

ad § 23.

Bestemmelsen i Paragraphens Slutning om, at Justitsministeren har at foretage Forbeholdingen saaledes, at saavidt muligt et lige Antal af Værnepligtige i hver Udskrivningskreds bliver tilbage til Fodfolket, har man foreslaaet at udstemme, uden dog derved at ville gjøre nogen Indskrænkning i Administrationens Ret.

ad § 26.

Udvalgets Fleertal har fundet Betænk- lighed ved at tilstaae Krigsbestyrelsen en saavidtgaaende Myndighed til Overførelse fra et Vaaben til et andet, som Paragraphens to sidste Linier hjemle, og har derfor foreslaaet at udstemme dem. Men det er selvfølgelig ikke Meningen derved at ville gjøre nogen Ind- skrænkning i den Krigsministeren ved Lov om Hærens Ordning tilbealte Ret til at forsette fra et Vaaben til et andet.

Fleertallet foreslaaer at tilføje Paragraphen den i Lov af 2den Marts 1861 indeholdte, men i Lovudkastet udeladte Bestemmelse om, at ingen Værnepligtig mod sin Villie kan befales at være Officeersoppasser. — Mindretallet kan ikke see, at der er nogen fornuftig Grund til at frygte for, at en Befalingsmand skulde til Op- passer udtage en Menig, hvis tidligere Livs- stilling ikke gjorde ham skiltet dertil; det for- mener tillige, at den omtalte Bestemmelse ikke er paa sin Plads i Loven om Værnepligt, men at den hører hjemme i Hærløven.

ad § 27.

Da der til fortsat Dvæls ved Bataillon-erne kun indkaldes indtil en Styrke for hver Bataillon af 800 Undercorporaler og Menige, vilde det kunne see f. Ex. ved Indkaldelse til Reservebataillonerne af Menige af 5te og 6te Aargang, at Menige af denne sidste Aargang, skjøndt de ikke havde været indkaldt siden med den 2den Aargang, kunde gaae frie, naar de havde høie Rodtrækningsnummere, fordi 5te Aargang, i Forbindelse med en Deel af 6te, var tilstrækkelig til at skaffe den indkaldte Styrke tilveie. Naar derfor kun en Deel af en Aargang skal indkaldes, foreslaaer Udvalget, at da i Reglen Mandstabet med den kortere Uddannelse indkaldes først. Det er ikke Me-

ningen herved at indskrænke Retten til at ind- kalde hjemsendte Befalingsmænd (f. Ex. Under- corporaler), ligesom det er en Selvefølge, at af lige Dvæde indkaldes de med de lavere Rodtrækningsnummere fremfor dem med de høiere.

ad § 31.

Et Mindretal har stillet et Forslag om, at den, der henhører til Hæren eller Søvær- nets Linie, i Fredstid og under almindelige Forhold ikke behøver vedkommende Mini- sters Tilladelse til at forfremmes til Be- faren og overføres i Sørusten. Fleertallet kan ikke tiltræde dette Forslag og maa med Lovudkastet være enigt om, at naar en Mand er uddannet i en bestemt Retning f. Ex. til at være Sø-Artillerist, bør han ikke efter For godt- befindende kunne forlade sit Vaaben og lade sig forfremme til Befaren, da derved hans af Staten beløste Uddannelse er spildt. At der- imod, som i Udkastet foreslaaet, Krigsbestyrelsen kan give ham Tilladelse dertil, naar særlige Forhold ere tilstede, maa Fleertallet finde i sin Orden.

ad § 33.

Den foreslaaede Indkaldelse af det be- farne Mandstaf synes i enkelte Retninger at være mindre tilfredsstillende, og Udvalget har derfor udarbejdet et Forslag, der er tiltraadt af Justitsministeren, og i hvilket man i de Befarnes Interesse er gaaet over til to aarlige Indkaldelser og tillige har gjort Fristerne no- get kortere. Maaden, hvorpaa man har tænkt sig de to Indkaldelser ordnet, frem- gaaer klart af selve Forslaget, og man skal der- for ikke her gaae ind paa en nærmere Udvil- ling deraf.

Et Mindretal har stillet et Forslag om, at forlænge Fristen for den hyderligere Indkaldelse til 20de Marts.

ad § 34.

Medens Lovudkastet bestemmer, at den be- farne Værnepligtige, der ikke har naaet en Røgdrulleaalder af 25 Aar, een Gang kan for- lange sig fritagen for at medtages under den ordentlige Indkaldelse, naar han inden Na- rets Begyndelse derom henvender sig til vedkommende Udskrivningschef, foreslaaer Fleer- tallet, at han kan forlange Udsættelse til enhver